

S prvním nádechem tu kolem bylo plno křiku,
když pak se náhle z otazníků stalo hejno vykřičníků,
od těch chvil svět není jen změt zbytečných kliků
a tak si sbírám další z vzácných okamžiků.

A když po další ráně
sám zkouším zase vstát,
že vás mám na své straně,
to potřebuju znát.
A vím, že každopádně
se teď už vždycky budu bát,
ale že vás mám na své straně,
to potřebuju znát.

Už teď je jasný, že co seju, jednou taky sklídím,
bude těžký říct proč slyším, co slyším a vidím to, co vidím
a možná pláč bude jen prosbou ať se vcítím,
já vím, že žádnou z vás tří nikdy neošidím.

A až smrt svoje rámě
mi jednou bude cpát,
tak nikdy odevzdaně,
rovně vždycky budu stát.
Až vaše dívčí dlaně
upustí karafiát,
že jste pořád na mé straně
budu na věky věků znát.